
Adam Jaroš: Blázen, vědec, hudebník, politik

Adam Jaroš: Blázen, vědec, hudebník, politik

Blázen, vědec, hudebník, politik... Právě těmito slovy a v tomto pořadí charakterizoval sám sebe Adam Jaroš, mladý muž, původně anorganický chemik, který zběhl od promítání v kině k teoretické chemii na Akademii věd ČR.

Po většinu času se usmíval, což by mohlo mnohým napovídat, že ten chlapec možná trochu blázen je. Za sebe tvrdím: kéž by nám život do cesty přihrával více takových lidí; setkání s ním totiž bylo velmi osvěžující. Věřím, že pro mnohé bude i inspirativní.

Svůj vztah s chemií jste

intenzivně navázal během studií na gymnáziu. Jak se to přihodilo?

Účastnil jsem se chemických olympiád, při kterých jsem se seznámil se spoustou lidí z Přírodovědecké fakulty, dokonce i s některými vyučujícími. Zároveň jsem se věnoval projektu Akademie věd Otevřená věda. To vše pro mě byla velká motivace, jež mi zjednodušila přijetí i počátek studia na přírodovědě. Se stejně nadšenými kolegy jsme jednoduše rovnou vstoupili do laborek a začali bádát.

V průběhu magisterského studia, kdy jsem si vyzkoušel řadu brigád, jsem hledal odpověď na otázku, jestli je věda pro mě to pravé ořechové. Okusil jsem analytickou chemii v soukromém sektoru, byl jsem i promítačem v multikině: kde se daly vydělat nemalé peníze a kde se naskýtal skvělé příležitosti, ale...

Ale po třech letech

promítání...

...jsem byl stále na vážkách, dokud jsem na jednom kurzu, který organizoval Matfyz, nepotkal odborníka na teoretickou chemii. Pro mě do té doby neznámý obor. Já, anorganický chemik, člověk zvyklý na práci v laboratoři, jsem se najednou dozvěděl, že věci se dají předpovídat a pomocí výpočtů vysvětlovat. Byl jsem nadšen. Slovo dalo slovo a ocitl jsem se na Akademii věd se spoustou zajímavé vědecké práce a řadou výzev.

A čas na změnu směru dozrál?

Přesně tak. Viděl jsem kolem sebe řadu kolegů, kteří zahrňovali ve svém oboru. A já najednou toužil po něčem novém. Dal jsem v kině výpověď a šel jsem na půl úvazku na akademii.

Mezitím jsem ale v klidu laboratoře dodělával magisterský titul a díky zodpovědnosti, kterou jsem cítil, jsem neměl odvahu jít za školitelem a oznámit mu: *Hele, Vojto, já to balím, našel jsem si novou vědeckou hračku.* Ocitl jsem se v zajímavé situaci: dělal jsem experimentální chemii v laborce a na Akademii věd teoretickou chemii, což jsou dvě zcela rozdílné oblasti. Uznávám, trochu schizofrenie.

Ve druháku magistra jsem za sebou měl už jisté zkušenosti, odborné i životní, a tak jsem se rozhodl u vědy zůstat a udělat si doktorát. A ač jsem byl přesvědčován, že nedělám moc dobře, změnil jsem i katedru a přihlásil jsem se k doktorskému studiu teoretické chemie a Akademie věd se stala mým externím pracovištěm.

Kde se vzal ten hudebník?

To má hluboké kořeny. Hudbou žila celá naše rodina – pouštěli jsme si koncertní záznamy, poslouchali gramofon, hned jak jsem objevil kouzlo stahování, vypaloval jsem CD na všechny strany, a obšťastňoval tak mixy každou rodinnou oslavu či cestu autem. V 11 letech jsem se poprvé podíval na koncert Rammstein. Navíc v mém okolí, doma i ve škole, dokázala spousta lidí hrát na nějaký hudební nástroj. Pochopitelně i já mám za sebou muka spojená s docházkou na ZUŠku, kam jsem osm let chodil na klavír. Po absolutoriu jsem si koupil kytaru a začal hrát na ni.

Připojil jsem se k partě kamarádů-muzikantů různého věku a profese, která u nás na Vysočině hrávala po vinárnách a hospůdkách. Našemu stylu hudby jsme říkali *folkpunk*, což představovalo opravdu skoro vše, od klasických redlovek a hoptropáků až třeba po Visací zámek. Šlo o jakousi životní éru; bylo mi patnáct, když jsem se začal na kytaru učit.

Odchodem do Prahy byly vazby přetřhány a já přišel o skvělou partu, kterou jsem marně hledal... Až do nedávna.

Co se stalo?

Díky náhodné účasti na sportovním kurzu v Krkonoších jsem poznal bandu geografů a tělocvikářů, mezi kterými se zjevili i hudebníci. Chvála přírodovědě, že sportovní kurzy a různé tělocviky pořádá a právě prostřednictvím podobných aktivit otevírá komunitu studentů. Já jsem tak zjistil, že se pravidelně každý měsíc scházejí přírodovědci i nepřírodovědci a organizují folkpunkové večírky u táboráku. Dokonce můj vedoucí projektu na akademii má amatérskou kapelu. Zkrátka tvrdím, že hudba je pojící linkou mého života.

Po těch pár minutách, co vás znám, na mě působíte velice zodpovědně. Přesto vás jeden z vašich kolegů na radnici označil hanlivě. Opravdu jste spratek?

Ano, jsem spratek. Na zasedání našeho zastupitelstva jsem si dovolil přijít v kraťasech a teniskách. Ne abych naštvál paní starostku, ale protože bylo venku třicet a já zastupitelstvo nepovažuji za nic víc než přehlídku povrchnosti a pokrytectví. Do divadla bych si to nedovolil. I na zkoušku ve škole, když jsou tropické teploty, jdu spoře oděn. Samozřejmě si to dovolím u lidí, které osobně znám nebo u nichž odhaduji, že je mé oblečení nepohorší. Kde bych mohl narazit a kde bych nerad pod sebou rozdělával oheň, tam si ke kraťasům беру košili. Ale ano, je možné, připouštím, že lidem, kteří jsou zvyklí na zajaté konvence, lezu na nervy a jsem pro ně spratkovitý.

A to už jsme se dostali k tomu poslednímu... Co se vám přihodilo, že jste ke všem vašim zálibám a práci přibral i práci v zastupitelstvu?

Nazval bych to společenskou zodpovědností; zkrátka jsem cítil, že musím něco ve svém okolí změnit a být užitečný. Před vlastní občanskou angažovaností jsem dal přednost politice. Vzhledem k mladosti a malosti naší strany jsem vstup do politiky bral jako inkubátor. Navíc jsem byl velice zvědavý a věděl jsem, že taková příležitost se už v životě nemusí opakovat. Tak proč to nezkusit? Nutno říci, že nikdo z nás, kdo jsme se rozhodli do zastupitelstva Prahy 4 kandidovat až na konci první desítky, ani náhodou nevěřil v reálnou šanci na zvolení. Když to pak přišlo, byla to docela bomba. A ne v úplně pozitivním slova smyslu.

Nelitoval jste?

Lituji toho zhruba každý druhý den.

Jak se mají věda a politika rády?

Relativně jim to jde dobře. Chvilku mohu dělat jedno, pak druhé. Za osm měsíců, co mám mandát, jde ale o neskutečně vyčerpávající činnost. Politika je tak diametrálně odlišná a musíte v ní být pořád ve střehu, což od vědy často odvádí pozornost. K tomu vám píšou lidé, kteří by s vámi rádi něco řešili, a ne vždy je to věcné.

Kde se vidíte za deset let, jaké máte ambice?

Asi jste pochopila, že jsem člověk, který se rád pouští do různých činností. Jedinou červenou pojící linkou je cesta skrze vědu. Dodělám si doktorát, při němž se pokusím vyjet do zahraničí. Pak se uvidí, jestli mě bude věda bavit natolik, abych si v ní našel stálé místo.

Na rozdíl od práce v laboratoři je teoretická chemie mentálně velice náročná a vyčerpávající, a to proto, že k ní máte přístup opravdu kdekoliv. Jste na dovolené a řeknete si: *á, tam ten jeden výpočet, co kdybych ho... začnete hledat připojení přes wifi a rázem je po dovolené.* I přes jistou náročnost je věda z hlediska flexibility velice svobodnou profesí. Navíc, byť v rámci jednoho projektu, řešíte každý měsíc stále něco nového. A to mám rád.

Adam Jaroš – absolvent [katedry anorganické chemie Přírodovědecké fakulty UK](#) . V současné době zaměstnanec Akademie věd ČR a student doktorand teoretické chemie. Za svou negativní vlastnost považuje odpor ke konvencím a občasnou nepřizpůsobivost a do jisté míry i zodpovědnost, protože právě ta mu do života nepřestává klást příliš mnoho překážek.